

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 2T/119/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011536
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Dziak
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2023:2320011536.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom JUDr. Jurajom Dziakom, v trestnej veci obžalovaného X. D., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.07.2023, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný X. Ó. I. C. X. J. D. F. K. Á. Č., X. Z. D., E.. XX.XX.XXXX K. M., I. A. Č.. XXXX/XX, M., F.. M., S. X., G. J. Z. K.C. M., F.. M., S. X.,

sa uznáva za vinného, že

v presne nezistenom čase v období od mesiaca júl roku 2019 až august roku 2019 v meste M., E. Q.. A. Č.. XXXX/XX, v byte, vykonal pohlavný styk s maloletou P. N., nar. XX.XX.XXXX, napriek tomu, že mal vedomosť o veku uvedenej maloletej, pričom jej nespôsobil žiadne zranenia,

teda

vykonal súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov,

čím spáchal

zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje:

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste uloženom obžalovanému
- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 23.04.2021 sp. zn. 0T/96/2021, právoplatný dňa 23.04.2021,
- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 24.01.2022 sp. zn. 27T/18/2021, právoplatný dňa 17.02.2022,
ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon uloženého trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal na tunajší súd dňa 22.12.2020 obžalobu č. 1 P v 139/20/2202-31, datovanú 15.12.2020 (ďalej len „obžaloba“), na obžalovaného pre zločin sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného v prípravnom konaní a aplikujúc príslušné ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku. Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom (č. l. 104; doručený obžalovanému dňa 26.04.2021), proti ktorému podala prokuratúra odpor (č. l. 106). Nakoľko súd nevzhliadol priestor pre iný procesný postup, prejednal a rozhodol vec na hlavnom pojednávaní.

Pred súdom vykonané dokazovanie. Obžalovaný pred súdom svoju vinu poprel (uviedol, že nie je svätý, ale toto nespáchal). Uviedol (zostručnené), že maloletú poškodenú pozná, flákali sa spolu, pozná ju cez jej sestru P., maloletá poškodená bola do neho nešťastne zalúbená, bola aj drogovovo závislá (tak ako jej sestra či mama, ktoré vykonávali aj prostitúciu). Danej rodine pomáhal finančne i s prespávaním. Nevedel, koľko má maloletá poškodená rokov (vravela mu, že má 17, ale jej sestra P., ktorá ich zoznámila, mu povedala, že 14, i keď vyzerala aj na 25). Maloletá poškodená bývala so 40-ročným narkomanom (mohlo to byť leto 2019), prišla o poctivosť v 11 rokoch, oni celá rodina tak fungovali, že do práce nechodila ani jej mama, ani jej sestra, zvykli mať u seba muža, ktorého volali dedo, a finančne ho vyciavali, pričom v súčasnosti takto maloletá poškodená funguje v 2-izbovom byte, kde býva. Keď prespávali u obžalovaného, mal dvojmiestnu posteľ a gauč a nejako sa podelili (aj jej mama bola u neho na návšteve, pričom nemala námietky, vyzeralo to u neho lepšie ako u nich). Nebol nikdy liečený na pohlavnú chorobu.

Súd na hlavnom pojednávaní [skrže § 270 ods. 2 Trestného poriadku, s poukazom na § 134 ods. 4 Trestného poriadku a zároveň status maloletej poškodenej ako obzvlášť zraniteľnej obeť podľa § 2 ods. 1 písm. c) bod 1 (dieťa), bod 4 (obeť trestného činu proti ľudskej dôstojnosti) zákona o obetiach (z. č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v príslušnom znení, ďalej len „zákon o obetiach“)] prehral audiovizuálny záznam o výsluchu maloletej poškodenej z prípravného konania (výsluch vykonaný pred vznesením obvinenia obžalovanému - nemohlo tak ísť o jediný či rozhodujúci dôkaz k vine obžalovaného). Vyplynulo z neho najmä to (zostručnené), že v lete 2019 (počas prázdnin) sa maloletá poškodená zoznámila s obžalovaným a raz sa s ním dobrovoľne vyspala u neho doma, pričom mu o svojom veku povedala, pred pohlavným stykom obžalovaný o jej veku vedel.

Súd na hlavnom pojednávaní vyslúchol znalkyňu Z.. Y. I., ktorá prečítala závery svojho znaleckého posudku č. 73/2020 (č. l. 65 - 78; ohľadne maloletej poškodenej), podľa ktorých (zostručnené)

- je možné konštatovať prítomnosť pozitívnych znakov všeobecnej a špecifickej vierohodnosti u maloletej poškodenej;
- intelektové schopnosti maloletej poškodenej sú v rámci populačnej normy na hornej hranici pásma mentálnej subnormy pri vyváženosti vo verbálnej a praktickej zložke a pri disproporcionálnom výkone v rámci jednotlivých psychických funkcií; má nízku citlivosť voči hraniciam a tendencie prekračovať ich aj v bežnom živote; k zaužívaným hraniciam sa správa benevolentne, nezamýšľa sa a nerieši dôsledky svojho správania, robí tak nevedomene a má rôzne prehrešky z nedbanlivosti, pretože uvoľnenosť a nedbanlivosť sú súčasťou jej ľahkovážneho životného štýlu;
- jej výpoveď zo psychologického hľadiska možno považovať za vierohodnú; nebola zistená patológia v oblasti vnímania či zapamätávania, neboli zistené v jej myslení fabulácie, konfabulácie ani iné patologické obsahy, z čoho možno usudzovať, že je schopná prežiť dej reprodukovať tak, ako ho prežila, s minimálnymi diskrepanciami, ktoré sú ovplyvnené časovým odstupom od skutku;
- nebolo zistené, že by maloletá poškodená mala sklony vnímané udalosti/skutočnosti skresľovať, či pamäťové medzery dopĺňať neskutočnými vymyslenými prvkami (v jej myslení neboli zistené sklony fabulátorne spracovávať prežité udalosti); nie je sugestibilná ani ovplyvniteľná, vo vzťahu k druhému pohlaviu sa u nej formujú submisívne postoje, nie je manipulovateľná;
- na psychickom zdraví maloletej poškodenej neboli zistené žiadne negatívne stopy súvisiace s prejednávanou trestnou vecou, neboli u nej zistené známky sexuálneho zneužívania či prežitia iného sexuálneho násillia;
- skúmanie duševného stavu maloletej poškodenej nie je dôvodné/opodstatnené.

Na doplnenie znalkyňa pred súdom uviedla, že maloletá poškodená vzhľadom na svoj intelekt v podstate nie je schopná vymýšľať si nejaké nové príbehy a účelovo vkladať do deja udalosti, ktoré by ju urobili krajšou. V rámci znaleckého skúmania znalkyňa porovnávala dve výpovede maloletej poškodenej, pričom sú v podstate identické, a vzhľadom na intelekt maloletej poškodenej znalkyňa nepredpokladá, že by si maloletá poškodená mohla niečo také vymyslieť, ani skresľovať výpoveď (fabulácie nie je schopná). Pre úplné spresnenie už povedaného znalkyňa uviedla, že človek intelektu maloletej poškodenej nie je schopný ani dvakrát zopakovať výpoveď, ktorá je vyslovene naučená, niekým podsúvaná, teda to, čo neprežila.

K výpovedi znalkyne sa obžalovaný vyjadril, že ide o hrubé klamstvo, že maloletá poškodená nevie fabulovať a vypovedať o tom, čo nezažila (podľa obžalovaného to, čo povedala maloletá poškodená na pred súdom prehranom audiovizuálnom zázname, by zopakovala aj opica, ona len prikyvovala, žmurkala; tiež nie je pravda, že by sa zoznamovali cez sociálne siete, ale zoznámila ich jej staršia sestra P. a možno až potom komunikovali cez sociálne siete, v tom čase sa poznal aj s jej mamou, bol s celou jej rodinou už vtedy v kontakte).

Súd na hlavnom pojednávaní vylúchol svedkyňu (matku maloletej poškodenej) Z. I. (skrze jej status rodinného príslušníka/matky maloletej poškodenej ako obzvlášť zraniteľnej obete, postupom podľa § 262a Trestného poriadku v spojení s § 262 Trestného poriadku, so zachovaním práva obžalovaného sa s jej výpoveďou oboznámiť a klásť otázky/vyjadríť sa k danej výpovedi). Z jej výpovede vyplynulo (zostručnené), že obžalovaný sa s maloletou poškodenou stretávali tajne, ona sa to dozvedela až po predvolaní na políciu - maloletá poškodená (jej dcéra) sa jej vtedy priznala, že s obžalovaným mali spolu vzťah, že sa stretávali vonku, a že mali spolu aj pohlavný styk (vraj to bolo dobrovoľné, a že boli spolu 2 alebo 3 krát; svedkyňa presný čas, kedy sa daný pohlavný styk mal udiť, si už nepamätala, ale mohlo to byť v lete). Maloletá poškodená mala vtedy 14 rokov (išlo jej na 15. rok). Svedkyňa nevedela uviesť, či obžalovaný vedel, koľko mala maloletá poškodená rokov. Pokiaľ ide o zdravotné komplikácie, maloletá poškodená mala nejaké baktérie, z toho sa liečila, boli s tým aj u lekára, no nebolo to nič závažné. Svedkyňa nevedela uviesť, ako sa zoznámili, či cez internet, ale jej staršia dcéra obžalovaného poznala, tak asi cez ňu sa spoznali. Keď toto všetko vyšlo najavo, maloletá poškodená sa svedkyňi priznala tiež s tým, že to nebol jej prvý pohlavný styk, vraj mala predtým frajera. Obžalovaného svedkyňa pozná, nakoľko jej staršia dcéra P. ho ako kamaráta vodila k nim domov. S maloletou poškodenou vtedy a ani teraz neboli žiadne problémy. P. a maloletá poškodená majú ako sestry dobrý vzťah, komunikujú spolu. S P. sa o tom svedkyňa nerozprávala (jej ako matke to nepovedia, tajili to). Po podaní trestného oznámenia už spolu maloletá poškodená a obžalovaný neboli v kontakte, podľa vedomosti svedkyne sa už spolu nestretávali. Po prečítaní svedkyňi jej výpovede z prípravného konania (na návrh prokurátorky podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku; išlo o zápisnicu o výsluchu svedkyne z času spreď vznesenia obvinenia obžalovanému - k danému viď nižšie v odôvodnení tohto rozsudku), tá uviedla, že maloletá poškodená sa spočiatku ako dieťa bála, keď to prezradila, že čo jej môže obžalovaný spraviť, no následne zistila, že strach mať nemusí a už sa nebála (bola v pohode). Vtedy svedkyňi ozaj povedala, že to bol prvý sex, ale o niečo neskôr sa svedkyňi priznala, že to tak nebolo. Tiež svedkyňi vtedy povedala, že mali s obžalovaným pohlavný styk len raz, no neskôr sa svedkyňi doznela, že to bolo tak 2-3 krát. Bolo to v čase, keď jej ťahal na 15 rokov.

K výpovedi svedkyne sa obžalovaný vyjadril, že čo by to bolo za matku, keby teraz potopila svoje dieťa (podľa neho je samozrejmé, že teraz vypovedala tak ako ona).

Pre úplnosť súd uvádza, z dôvodu výhrad obhajoby v danom smere (prezentovaných v záverečnej reči obhajcu, viď nižšie), že prečítanie svedkyňi (postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku) zápisnice o jej skoršom výsluchu z prípravného konania z času spreď vznesenia obvinenia (z č. I. 54 - išlo o prepis výsluchu zaznamenaného na technické zariadenie; prečítané na návrh prokurátorky podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku) nebolo podľa názoru súdu postupom nezákonným (i keď išlo o zápisnicu z výsluchu spreď vznesenia obvinenia - resp. o prepis z výsluchu), nakoľko

- obhajoba mala zachované v plnosti právo konfrontovať svedkyňu s jej tvrdeniami v konaní pred súdom (na hlavnom pojednávaní), no i v prípravnom konaní [o následnom výsluchu svedkyne vykonanom v čase po vznesení obvinenia obžalovanému dňa 26.11.2020 o 08:30 hod. (č. I. 56 a nasl.) bol obžalovaný upovedomený (dňa 10.11.2020, č. I. 92), no zrejme jedine z vlastného rozhodnutia sa ho nezúčastnil a nepodrobil dovtedajšie tvrdenia svedkyne skúške vierohodnosti]. Pritom obžalovaný sa v prípravnom konaní sám navyše vyjadril v zmysle takom, že o aktívnu obhajobu (kontradiktórne vykonávanie výsluchov/procesných úkonov) vo svojej veci záujem nemá (pri svojom výsluchu v procesnom postavení obvineného dňa 07.10.2020, č. I. 23, uviedol, že nechce byť vyrozumený ani prítomný na procesných úkonoch, pričom nemá žiadne otázky na nikoho, ani na maloletú poškodenú);

- súd k takým informáciám získaným z prečítaného pristupoval opatrne/obozretne (také informácie by nemohli byť jediným ani rozhodujúcim dôkazom viny obžalovaného), pričom vo výsledku ani neboli (ako vyplýva z tohto rozsudku);
- procesné špecifické okolnosti prípadu predstavujú (i) status maloletej poškodenej ako obzvlášť zraniteľnej obeť v zmysle zákona o obetiach a (ii) status svedkyne/matky maloletej poškodenej ako rodinného príslušníka obzvlášť zraniteľnej obeť, kedy podľa § 134 ods. 4 Trestného poriadku či § 135 ods. 1 Trestného poriadku (pri neploletej osobe), kedy sa procesne preferuje neopakovanie výsluchu v ďalšom konaní (obžalovanému bolo však umožnené svedkyňu konfrontovať tak v prípravnom konaní ako i v konaní pred súdom - čo koniec koncov nevyužil, ani v konaní pred súdom na svedkyňu otázky nemal).

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj oboznámením listinných dôkazov:

- na č. l. 63 až 64 - uznesenie o príbratí znalkyne (znalecké skúmanie maloletej poškodenej; znalkyňa bola pred podaním znaleckého posudku náležite poučená);
- na č. l. 79 - lekárska správa ohľadne maloletej (gynekologické vyšetrenie v 11/2019, okrem iného zistené, že hymen porušený);
- na č. l. 80 - správa z mikrobiológie (vyšetrenie maloletej v 11/2019);
- na č. l. 81 až 82 - vytlačené stránky z internetu ohľadne pohlavných chorôb bez konkrétneho autora;
- na č. l. 83 - zbavenie mlčanlivosti lekárky obžalovaného;
- na č. l. 84 - e-mailová správa od lekárky obžalovaného (nebol liečený na pohlavne prenosné ochorenie, nebol vystavený výmenný list pre podozrenie na pohlavne prenosné choroby);
- na č. l. 85 - správa zo zdravotnej poisťovne obžalovaného (v relevantnom období nebola liečba na pohlavné choroby);
- na č. l. 86 - staršia správa o povesti z mesta M. ohľadne obžalovaného (stručné všeobecné informácie);
- na č. l. 87 až 88 - starší odpis registra trestov obžalovaného (5 záznamov, 2 zahladené, výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody za drogový trestný čin s podmieneným odsúdením, kde sa osvedčil);
- na č. l. 89 až 90 - starší výpis z evidencie priestupkov obžalovaného (6 záznamov, priestupková činnosť rôzneho druhu - proti verejnému poriadku, proti občianskemu spolunažívaniu, v cestnej premávke, proti majetku, porušenie predpisov ohľadne podmienok držania psov);
- na č. l. 95 - údaje o obžalovanom z registra obyvateľov (adresa trvalého pobytu - je súčasťou popisu skutku);
- aktuálna lustrácia obžalovaného zo Sociálnej poisťovne (za posledné 2 roky bol obžalovaný viackrát pracovne činný, zväčša krátkodobu);
- aktuálny odpis registra trestov obžalovaného (6 záznamov, v porovnaní so starším odpisom odbudlo zahraničné odsúdenie, pribudli však dve slovenské odsúdenia; z celkového počtu 6 záznamov sa pri dvoch na obžalovaného hľadí, akoby odsúdený nebol, cca 2 roky pred spáchaním tu žalovaného skutku bol vo VTOS za úmyselný drogový trestný čin; záznamy č. 5 a 6. súd vyhodnotil ako zbiehajúcu sa trestnú činnosť s tu žalovaným skutkom);
- aktuálny výpis ohľadne obžalovaného z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (10 záznamov, priestupková činnosť rôzneho druhu, ako je už uvedené vyššie, tiež záznam na úseku civilnej ochrany obyvateľstva - pravdepodobne súvisiace s pandemiou);
- podstatný obsah spisu tunajšieho súdu sp. zn.: 0T/96/2021 (najmä v rozsahu právoplatného odsúdenia obžalovaného v danej trestnej veci skrze trestný rozkaz tunajšieho súdu zo dňa 23.04.2021, právoplatný toho dňa, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného za skutok zo dňa 21.04.2021 právne kvalifikovaný ako úmyselný prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v súbehu s úmyselným prečinom poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 2 roky a uložením povinnosti na náhradu škody); uvedený trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 23.04.2021 (v ten deň aj nadobudol právoplatnosť), pričom trestný rozkaz v tejto prejednávanej veci sp. zn. 2T/119/2020 bol obžalovanému doručený až následne dňa 26.04.2021 (č. l. 105; doručka) - v prípade skutkov prejednaných pred tunajším súdom pod sp. zn. 0T/96/2021, 2T/119/2020 a tiež 27T/18/2021 (viď odrážky nižšie) ide podľa názoru súdu o zbiehajúcu sa trestnú činnosť (súbeh trestnej činnosti - všetky skutky boli spáchané po odsúdení uvedenom pod bodom 4. odpisu registra trestov obžalovaného a pred doručením trestného rozkazu tunajšieho súdu sp. zn. 0T/96/2021);
- zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 21.04.2023 vo veci tunajšieho súdu sp. zn.: 27T/18/2021 (vytlačená z registra tunajšieho súdu), kde je vec toho času už právoplatne skončená voči

obžalovanému, avšak nateraz spis k dispozícii nie je, nakoľko vec ešte nie je právoplatne skončená vo vzťahu k tam druhému obžalovanému - dané však súd nepovažoval za prekážku vyhlásenia tohto rozsudku (najmä s poukazom na povinnosť súdu vec prejednať v primeranej lehote - § 2 ods. 7 Trestného poriadku), nakoľko z daného spisu zabezpečil rovnopisy listín potrebných pre vyhlásenie tohto rozsudku (viď odrážku nižšie) a teda z pohľadu súdu nebolo potrebné vyčkávať na právoplatné skončenie trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 27T/18/2021 (vedené už len voči inému obžalovanému), ktorá trestná vec je už od 02/2022 voči obžalovanému právoplatne skončená a skrze stále aktuálne prejednávanie danej veci voči tam druhému obžalovanému nevedno, kedy by bol daný spis ako celok k dispozícii pre súd v tejto trestnej veci (vedenej pred tunajším súdom pod sp. zn. 2T/119/2020);

- na č. l. 199 až 205 - rovnopis obžaloby podanej (aj) na obžalovaného vo veci tunajšieho súdu sp. zn.: 27T/18/2021, rovnopis právoplatného trestného rozkazu tunajšieho súdu vo veci sp. zn. 27T/18/2021, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného za skutok zo dňa 13.10.2019 právne kvalifikovaný ako úmyselné ublíženie na zdraví spáchané v spolupáchateľstve (§ 156 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 20 Trestného zákona), kedy výrokom o treste tohto trestného rozkazu bol zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze tunajšieho súdu sp. zn. 0T/96/2021 a obžalovanému bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 10 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 roky a 6 mesiacov za uloženia zákazu užívania drog (a narábania s nimi; tiež mu bola výrokom o náhrade škody uložená povinnosť na náhradu škody); uznesenie právoplatného uznesenia tunajšieho súdu vo veci sp. zn. 27T/18/2021 o započítaní skúšobnej doby s ohľadom na odsúdenie obžalovaného skrze trestný rozkaz tunajšieho súdu pod sp. zn. 0T/96/2021;

Súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obhajobou, a to

- výsluch P. I. (sestra maloletej poškodenej), ktorá podľa názoru obhajoby, keďže mala s maloletou poškodenou dobrý vzťah, môže podať informácie k veci;

- opätovný výsluch znalkyne Z. Y. I., ktorá znalecky uviedla, že maloletá poškodená nemá sklony ku klamstvu, či fabuláciám, no podľa názoru obhajoby výsluch svedkyne/matky maloletej poškodenej potvrdil, že maloletá poškodená o skutku klamala,

nakoľko okolnosti dôležité pre rozhodnutie bolo podľa názoru súdu možno zistiť už zo skôr v danom čase vykonaných dôkazov (najmä výpoveď maloletej poškodenej, výpoveď svedkyne/matky maloletej poškodenej pred súdom, tiež znalkyne, no samozrejme i vykonaných listinných dôkazov). Obžaloba bola podaná pre uskutočnený jeden pohlavný styk (dané z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo). Znalecky bolo potvrdené, že maloletá poškodená by nebola schopná (zjednodušene povedané) si skutok vymyslieť (podľa vyjadrenia znalkyne, vzhľadom na intelekt maloletej poškodenej, nemožno predpokladať, že by si maloletá poškodená mohla niečo také vymyslieť, ani skresľovať výpoveď, nakoľko fabulácie nie je schopná; človek intelektu maloletej poškodenej nie je schopný ani dvakrát zopakovať výpoveď, ktorá je vyslovene naučená, niekým podsúvaná, teda to, čo neprežila). Je síce pravdou, že zrejme neskôr (v rozpore s jej skoršími tvrdeniami) uviedla maloletá poškodená svojej matke (ako vplynulo z výpovede svedkyne/matky maloletej poškodenej), že pohlavných stykov bolo s obžalovaným možno aj viacej (2 až 3) a že obžalovaný ani nebol jej prvým sexuálnym partnerom, no dané podľa názoru súdu nič nemení na konštatovaní toho, že z vykonaného dokazovania plynie jednoznačný záver o spáchaní žalovaného skutku obžalovaným v žalovanom období (ako je konštatované nižšie v odôvodnení tohto rozsudku v časti „k vine“). Maloletá poškodená nebola (skrze svoj intelekt) schopná si skutok vymyslieť, pričom je podľa názoru súdu rozdiel v tom, či niekto klame o celej veci, alebo pre prípadný stud/ostych pred vlastnou matkou jej nepovie sprvoti všetky informácie (čo bol podľa názoru súdu skôr tento prípad; za každých okolností totiž ostáva z dokazovania plynúci nepochybne záver o jednom pohlavnom styku medzi obžalovaným a maloletou poškodenou v lete 2019, čo je skutok žalovaný skrze obžalobu v tejto trestnej veci; i keď obžaloba časové rozpätie skutku uviedla dlhšie). Návrhy na doplnenie dokazovania predstreté obhajobou preto z pohľadu súdu boli v danom čase (po vykonaní ostatného navrhovaného dokazovania) už nadbytočné pre zistenie skutkového stavu a rozhodnutie vo veci.

V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 08.10.1997 sp. zn. I. ÚS 64/97 do obsahu základného práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ktoré účastník konania pred všeobecným súdom navrhol, nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci umožňuje sudcovi a súdu vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. V zmysle uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.02.2021 sp. zn. 6To/126/2020 v

trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Inak povedané, Trestný poriadok neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia zloženého na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Právo na spravodlivý proces neznamená právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4Tdo/36/2015). Pre úplnosť súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.04.2020 sp. zn. 6Tdo/23/2019, podľa ktorého proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní a súdu znamená teda myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán.

Vychádzajúc z uvedeného bolo potrebné podľa názoru súdu návrhy obhajoby na vykonanie dôkazov odmietnuť.

Konečné návrhy procesných strán. Prokurátorka právom záverečnej reči uviedla, že s poukazom na vykonané dokazovanie možno hovoriť o dôvodnosti obžaloby. Skutkovú vetu obžaloby prokurátorka zároveň modifikovala tak, že obžalovaný skutok vykonal napriek tomu, že mal vedomosť o veku maloletej poškodenej (sám to potvrdil pri výsluchu pred súdom). Z výsluchu maloletej i jej matky vyplynulo, že jej pohlavný styk bol dobrovoľný. Dôkazná situácia bola podporená aj výsluchom znalkyne, ktorá uviedla, že maloletá vzhľadom na intelekt nemá tendenciu fabulovať. Prokurátorka preto navrhla obžalovaného uznať za vinného podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, a za použitia § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona mu uložiť súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, so zaradením na výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň prokurátorka navrhla zrušiť výroky o treste v rozhodnutiach tunajšieho súdu sp. zn. 0T/96/2021 a sp. zn. 27T/18/2021.

Obhajca právom záverečnej reči uviedol, že navrhujú obžalovaného spod obžaloby oslobodiť v celom rozsahu. Nebolo totiž preukázané, že obžalovaný spáchal skutok, skutkový stav nebol zistený bez dôvodných pochybností (súd tak má aplikovať zásadu in dubio pro reo). Výpoveď maloletej poškodenej je nedôveryhodná, čo vyplynulo z výpovede jej matky (maloletá klamala v tom, či išlo o prvý pohlavný styk, a tiež o počte stykov); v rozpore zo závermi znalkyne maloletá má tendenciu klamať. Matke sa maloletá nezdôverovala, ale svojej sestre, ktorú však súd odmietol vypočuť a skutkový stav tak

nezistil v dostatočnom rozsahu. Rozpory vo výpovedi matky boli odstraňované skrze výpoveď spred vznesenia obvinenia, čo je postup nezákonný. Obžaloba neobsahuje presný čas ani miesto skutku, je nekonkrétna, neobsahuje zákonné náležitosti. Z daného dôvodu obhajoba žiada obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Obžalovaný právom záverečnej reči i posledného slova nič viacej nedodal, pridržiaval sa vyjadrení svojho obhajcu.

K vine. Súd posúdil informácie plynúce z vykonaných dôkazov tak jednotlivo, ako i v ich vzájomnom súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok sa stal (obžalovaný vykonal súlož s poškodenou maloletou, o ktorej veku v relevantnom čase vedel), má znaky žalovaného zločinu a spáchal ho práve obžalovaný, nesúci plnú trestnú zodpovednosť.

Z priamych dôkazov ide o výsluch maloletej poškodenej, ktorý však nebol v trestnom konaní vykonaný kontradiktórne (bol vykonaný pred vznesením obvinenia obžalovanému), preto nemohol byť jediným či rozhodujúcim dôkazom pre založenie výrokovvej časti tohto rozsudku ohľadne viny obžalovaného. Každopádne, ako dôkaz bol zákonným spôsobom vykonaný skrze prehratie audiovizuálneho záznamu z daného výsluchu na hlavnom pojednávaní [§ 270 ods. 2 Trestného poriadku, a to súd dopĺňa, že s poukazom na § 134 ods. 4 Trestného poriadku a zároveň status maloletej poškodenej ako obzvlášť zraniteľnej obeť podľa § 2 ods. 1 písm. c) bod 1 (dieťa), bod 4 (obeť trestného činu proti ľudskej dôstojnosti) zákona o obetiach]; vyplynulo z neho jednoznačne, že v lete (počas prázdnin, t. j. júl - august) 2019 sa maloletá poškodená zoznámila s obžalovaným a raz sa s ním dobrovoľne vyspala u neho doma, pričom mu o svojom veku povedala, pred pohlavným stykom obžalovaný o jej veku vedel.

Uvedený jediný priamy dôkaz bol však podporený nepriamymi dôkazmi v podobe (i) kontradiktórne (k tomu viď už uvedené vyššie) vykonaného výsluchu svedkyne - matky maloletej poškodenej (výsluch vykonaný na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 262a Trestného poriadku v spojení s § 262 Trestného poriadku skrze status danej svedkyne ako rodinného príslušníka obzvlášť zraniteľnej obeť), z ktorého vyplynulo, že svojej matke maloletá poškodená potvrdila pohlavný styk s obžalovaným v lete 2019 (z prečítanej výpovede svedkyne spred vznesenia obvinenia podľa názoru súdu neodznali informácie, ktoré by neodznali už z výpovede svedkyne pred súdom, a pokiaľ z výsluchu pred súdom vyvstala otázka o možných viacerých pohlavných stykoch medzi obžalovaným a maloletou poškodenou, teda viac než len jeden, dané súd posudzoval ako skutkovú neistotu v prospech obžalovaného - t. j. za jednoznačne preukázaný mal súd len jeden pohlavný styk), ďalej (ii) znaleckého skúmania ohľadne osoby maloletej poškodenej (z ktorej možno usudzovať, že ňou popisovaný skutok si nevymyslela, k pohlavnému styku medzi ňou a obžalovaným v čase letných prázdnin 2019 došlo), a tiež (iii) zvyšnými, listinnými dôkazmi [napr. správa z gynekologického vyšetrenia ohľadne porušenia hymenu u maloletej poškodenej, i keď váha daného dôkazu by sama o sebe bola relatívne nízka, nakoľko (i) nedá sa vylúčiť porušenie aj inak, a tiež (ii) ako vyplynulo z výpovede svedkyne - matky maloletej poškodenej, pohlavný styk s obžalovaným zrejme nebol maloletej poškodenej prvý; tento dôkaz však svojím spôsobom dopĺňal dôkaznú mozaiku, pokiaľ ide o možnú sexuálnu aktivitu maloletej poškodenej v relevantnom období].

Je síce pravdou, že z vykonaného dokazovania vyplynula otázka, či medzi obžalovaným a maloletou poškodenou došlo len k jednej súložii alebo dvom či trom (ako neskôr povedala svedkyňa/svojej matke maloletá poškodená), no vykonanie súložii (aspoň jedenkrát v čase letných prázdnin 2019) bolo bez pochyb podľa názoru súdu preukázané vykonaným dokazovaním - obžaloba definovala skutok skrze jednu vykonanú súložii v relevantnom žalovanom období. Z vykonaného dokazovania (výpoveď maloletej poškodenej a jej matky) vyplynulo, že ku skutku došlo v období leta (prázdnin) 2019 resp. teda mesiacov júl až august 2019 - preto súd v tomto ohľade modifikoval skutkovú vetu pôvodne podanej obžaloby. Jednoznačne z vykonaného dokazovania vyplynula vedomosť obžalovaného o veku maloletej poškodenej v čase žalovaného skutku (uviedla to maloletá poškodená, v podstate to priznal aj sám obžalovaný pri svojom výsluchu pred súdom, že mu to povedala sestra maloletej poškodenej), preto si súd osvojil aj modifikáciu skutkovej vety obžaloby vykonanú prokurátorkou v záverečnej reči pred súdom v rozsahu, že obžalovaný o veku maloletej poškodenej v čase skutku vedel.

Ak by však v budúcnosti (za nezmenenej dôkaznej situácie) sa viedlo voči obžalovanému trestné stíhanie pre vykonanie ďalších súložii s maloletou poškodenou v období júl 2019 - august 2019 (nakoľko mala maloletá poškodená svojej matke neskôr povedať, že tých súložii bolo v počte 2 až 3), úspešnosť takého

trestného stíhania by podľa názoru súdu veľmi otázna - pri uvažovaní nad viac než jedným pohlavným stykom v období júl - august 2019 by z dôvodu skutkových pochybností, ktoré viedli súd aj v tomto konaní k ustáleniu len jedného pohlavného styku v období júl 2019 - august 2019, by bolo potrebné vychádzať nie len zo zásady in dubio pro reo, ale tiež zo skutočnosti, že dôkazná situácia neumožňovala presne určiť dátum a čas skutku (skutok nebol vymedzený z dôvodu limit informaçnej výťažnosti vykonaných dôkazov časovo detailnejšie, deň, hodina), než len obdobím niekoľkých mesiacov, súdom ustálených dvoch letných mesiacov roku 2019); dané síce nebolo podľa názoru súdu prekážkou pre výrokovú časť tohto rozsudku ohľadne viny obžalovaného, no bolo by zrejme v inom, eventuálnom budúcom trestnom stíhaní obžalovaného za iné, ďalšie také skutky pohlavného styku s maloletou poškodenou v danom období, nakoľko by totiž nebolo možné určiť, či novo žalované skutky nezahŕňajú už aj ten, pre ktorý znie výroková časť tohto rozsudku (zásada ne bis in idem). Zjednodušene povedané, obžaloba po vykonanom dokazovaní pred súdom bola podľa názoru súdu dostatočne určitá v opise skutku, aby bolo možné po ustálení viny obžalovaného súdom pristúpiť k odsudzujúcemu rozsudku za vykonanú jednu súlož s maloletou poškodenou, no skutkové diskrepancie ohľadne počtu pohlavných stykov (či aj viacej ako jeden, a to 2 alebo 3) v relevantnom (súdom po vykonanom dokazovaní ustálenom) období nemôžu ísť na ťarchu obžalovaného ani v tomto a zrejme ani v prípadnom inom trestnom konaní (ktorého prejednávaným predmetom by bolo vykonanie súlože obžalovaným na maloletej poškodenej v období júl 2019 až august 2019).

Pokiaľ ide o formu zavinenia, z vykonaného dokazovania jednoznačne plynie záver o priamom úmysle na strane obžalovaného [§ 15 psím. a) Trestného zákona] - obžalovaný chcel vykonať súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov (tu poškodenou maloletou, o ktorej veku vedel), a aj ju vykonal.

K trestu. Súd pristúpil k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody (trest odňatia slobody súd musel ukladať skrze § 34 ods. 6, druhá veta, Trestného zákona, aj skrze § 42 ods. 2, druhá veta, Trestného zákona, kedy ukladaný súhrnný trest nesmel byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom - tu trestným rozkazom tunajšieho súdu vo veci sp. zn. 27T/18/2021, kde bol obžalovanému uložený pomerne prísny podmienený trest odňatia slobody v skúšobnej dobe pod probačným dohľadom). Pre úplnosť však súd dodáva, že vzhľadom na mnohosť (súbeh) trestnej činnosti, povahu trestného činu (zločin proti ľudskej dôstojnosti spáchaný na maloletej poškodenej), ako i skutočnosť, že k náprave obžalovaného dosiaľ nevedol ani výkon trestu odňatia slobody (viď odpis registra trestov obžalovaného), pre alternatívny trest (ak by ho aj zákon pripúšťal) v tomto prípade nebol priestor.

V základnej sadzbe žalovaného zločinu mohol súd ukladať trest v rozmedzí 3 roky až 10 rokov. S ohľadom na súdom zistenú prevahu priťažujúcich okolností na strane obžalovaného (súd zistil dve priťažujúce okolnosti; trestná minulosť obžalovaného - viď záznamy č. 3 a 4 v odpise registra trestov obžalovaného, a tiež, že obžalovaný spáchal viacej trestných činov, za ktoré mu bol tu ukladaný súhrnný trest - viď záznamy č. 5 a 6 v odpise registra trestov obžalovaného), pri absencii poľahčujúcich okolností, došlo v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona k zvýšeniu uvedenej dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu na hodnotu 5 rokov a 4 mesiace. Nakoľko však súd tu ukladal súhrnný trest, v tomto prípade za kombináciu viacerými resp. tromi skutkami spáchaných 3 úmyselných prečinov (odsúdenia vo veciach tunajšieho súdu sp. zn. 0T/96/2021 a sp. zn. 27T/18/2021) a jedného zločinu (tu žalovaný skutok), bolo potrebné upraviť hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného (t. j. tu žalovaného zločinu) o jednu tretinu na hodnotu 13 rokov a 4 mesiace (§ 42 ods. 1 v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona; pre úplnosť súd dodáva, že súčasné použitie § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona je možné - k tomu viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 02.02.2022 sp. zn. 1Tdo/36/2021). Výsledná, do úvahy v tomto prípade prichádzajúca výmera trestu odňatia slobody, bola tak v rozmedzí 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace. Súd napokon zvolil samotnú spodnú hranicu takto upravenej trestnej sadzby - 5 rokov a 4 mesiace, ktorú považuje za dostatočnú pre naplnenie účelu trestu podľa § 34 Trestného zákona (berúc do úvahy aj zásady ukladania trestu). Totiž, napriek evidentnému sklonu obžalovaného k protiprávnemu správaniu (ako dokladuje tak jeho odpis registra trestov, no napr. i jeho priestupkové záznamy), obžalovaný sa v minulosti vedel dopracovať k zahladeniu dvoch predošlých odsúdení, tiež sa dokázal osvedčiť po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody - podľa názoru súdu tak k jeho náprave postačí aj takto zvolená (a to rozhodne nie nízka) výmera tu ukladaného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Skrze tento rozsudok uložený trest považuje súd za zákonný, primeraný (nie príliš prísny, nie príliš benevolentný), spravodlivý, bezo zvyšku naplňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona, a to tak z pohľadu generálnej prevencie (odradenie iných od páchania takej trestnej činnosti), ako aj z pohľadu individuálnej prevencie či prevýchovy obžalovaného na jedinca, ktorý sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebude (správnosť týchto záverov súdu, v prípade právoplatnosti tohto rozsudku, však preverí až budúci čas a v ňom zaznamenané počínanie si obžalovaného).

Nakoľko obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním tu žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný (drogový) trestný čin (viď záznam č. 4 odpisu registra trestov obžalovaného), zaradil ho súd na výkon tu ukladaného nepodmienečného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

K náhrade škody. V čase vyhlásenia tohto rozsudku žiaden nárok na náhradu škody uplatnený nebol, preto súd v tomto ohľade nerozhodoval.

Z dôvodov uvedených vyššie rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 Trestného poriadku),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodeneц, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala (§ 316 ods. 1 Trestného poriadku).